

«Χρόνοι εξορίας, χρόνοι δόξης»

Ορθοδοξία / Αγιολογία

Σταύρος Μπαλογιάννης, Ομότιμος Καθηγητής Ιατρικής ΑΠΘ

Η όλη πορεία του Αγίου Λουκά από την ημέραν της συλλήψεώς του ήτο εν μέσω ανεκδιηγήτων βασάνων, ταλαιπωριών, ασιτίας, ευτελισμών, κλοπών και φυλακίσεων, υπό τας πλέον τραγικάς συνθήκας. Παρ' όλα ταύτα και υπ' αυτάς τας συνθήκας εξηκολούθει να διατηρή αμετάπτωτον την δύναμιν της ψυχής του, το θάρρος του, την σταθερότητα εις τας αρχάς του, την ελπίδα του και την βαθείαν αγάπην προς τον πλησίον.

Εξηκολούθει συνεχώς να θεραπεύη και να ευεργετή τους συγκρατούμένους του, να συμπονή και να ευσπλαγχνίζεταί αυτούς, να εργάζεται νυχθημερόν εις τα νοσοκομεία των περιοχών εις τας οποίας παρέμενεν ως εξόριστος, να συγγράφη και να εφαρμόζη ίδιας εμπνεύσεως πρωτοποριακάς χειρουργικάς μεθόδους, τας οποίας εν συνεχεία απέστειλεν προς δημοσίευσιν εις έγκυρα επιστημονικά περιοδικά.

Το θέρος του 1941, διενεργηθείσης της Γερμανικής εισβολής εις την Ρωσσίαν, ο Άγιος εκλήθη, δι' εντολής του Στάλιν, να υπηρετήση ως κύριος επί κεφαλής χειρουργός εις το στρατιωτικόν Νοσοκομείον 1515 των μετόπισθεν, εις το Κρασνογιάρσκ, το οποίον περιελάμβανεν δέκα χειρουργικά τμήματα, αναπτυχθέντα εις τέσσαρας πτέρυγας, ένθα ούτος ειργάσθη επί διετίαν, χειρουργών και περιθάλπων τραυματίας, αναλαμβάνων σοβαράς επεμβάσεις, αι οποίαι είτε δεν ανελαμβάνοντο υπό ετέρων νοσοκομείων είτε επραγματοποιούντο κατά κανόνα ανεπιτυχώς.

Ο Άγιος ανέπτυξεν εις βάθος και ιδιαιτέρως επιτυχώς «την πολεμικήν

χειρουργικήν υπό συνθήκας εκστρατείας», δεχόμενος καθημερινώς την έκφραση της ευγνωμοσύνης των θεραπευθέντων τραυματιών, οι οποίοι υπό συνεχή ροήν μετεφέροντο εις το Νοσοκομείον εκ των πεδίων των μαχών.

Μετά την λήξιν του πολέμου συνέγραψεν το σύγγραμμα υπό τον τίτλον «Όψιμος εκτομή των επιμολυνθέντων τραυμάτων των μεγάλων αρθρώσεων», το οποίον κατέθεσεν μετά της ευρυτέρας μελέτης επί της χειρουργικής θεραπείας των πυογόνων λοιμώξεων, διά να αξιολογηθή και να συμπεριληφθή εν μέσω των υπό εκτίμησιν διά το βραβείον Στάλιν υποβληθέντων επιστημονικών πονημάτων.

Διά την πολύτιμον ιατρικήν προσφοράν του κατά την διάρκειαν του πολέμου του απενεμήθη μετάλλιον «διά την επάξιον προσφοράν του, κατά την διάρκειαν του μεγάλου πατριωτικού πολέμου, κατά τα έτη 1941-1945», εκ παραλλήλου δε η Ιερά Σύνοδος, διά του Μητροπολίτου Σεργίου, του απένειμεν τον τίτλον του Αρχιεπισκόπου, ασκών έκτοτε το Αρχιερατικόν λειτούργημα εις μικρόν Ναόν των κοιμητηρίων του Κρασνογιάρσκ.

Μετά την λήξιν της εξορίας του, το 1943, ο Αρχιεπίσκοπος Λουκάς επέστρεψεν εις την Μόσχαν και του ανετέθη το Ταμπώφ, 480 χιλιόμετρα νοτιοανατολικώς της Μόσχας, ένθα ήσκησεν μετά μεγίστης ευλαβείας τα αρχιερατικά του καθήκοντα, συνεχίζων, εκ παραλλήλου, την προσφοράν του εις τον πάσχοντα, ασκών την χειρουργικήν εις τα νοσοκομεία της πόλεως. (Το Ταμπώφ, κατά την διάρκειαν του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου εγένετο τόπος εξορίας και φυλακίσεως πολλών χιλιάδων Γάλλων εξ Αλσατίας. Εις το Ταμπώφ εγεννήθησαν μεταξύ άλλων ο εξαίρετος συνθέτης Σέργιος Ραχμάνινωφ ,Сергей Васильевич Рахманиновъ, 1873-1943) και ο διαπρεπής μαθηματικός Ανδρέας Κολμογκόρωφ (Адрей Никολάевич Колмогоров, 1903-1987, ο οποίος εισήγαγεν την θεωρίαν των πιθανοτήτων και την τοπολογίαν).

Τον Μάιον του 1946 του ανετέθη η Αρχιεπισκοπή της Συμφερουπόλεως εις την Κριμαίαν, εις την οποίαν υπηρέτησεν μετά αυτοθυσίας επί δεκαπέντε έτη, κατά τα οποία ο Άγιος ήσκει συνεχώς την χειρουργικήν, έχων θέσιν συμβούλου εις το Στρατιωτικόν Νοσοκομείον αναπήρων του μεγάλου πατριωτικού πολέμου, διδάσκων και χειρουργών κατά υποδειγματικόν τρόπον τας δυσκολωτέρας χειρουργικάς περιπτώσεις, πραγματοποιιών εκ παραλλήλου σειράν διαλέξεων εις το Ιατρικόν Ινστιτούτον Κριμαίας, παρά τας πολλαπλάς πανταχόθεν παρεχομένας δυσχερείας, και την οριστικήν απώλειαν της οράσεώς του, μέχρι της εν ειρήνη κοιμήσεώς του εις τας 11 Ιουνίου του 1961, την Κυριακήν των Αγίων Πάντων.

Απόσπασμα από το άρθρον: «Ο Άγιος Λουκάς Μητροπολίτης Συμφερουπόλεως,

Πρότυπον Ακαδημαϊκού Διδασκάλου, Επιστήμονος και Συγγραφέως».

<https://bit.ly/3zqjfrR>